

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 68Ek/31/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119203283
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Segečová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2019:6119203283.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného KAMZÍK, s.r.o., IČO: 44 807 147, so sídlom Rázusova 2677/10, 058 01 Poprad, právne zast. JUDr. Viktorom Novýsedlákom, advokátom, so sídlom Svobodu 2674/1, 058 01 Poprad, proti povinnému D. E., nar. XX.X.XXXX, bytom P. XXXX/X, XXX XX N. J. I., P.O.G. XX, vedenej pred súdnym exekútorom JUDr. Ľubošom Sidorjárom, so sídlom exekútorského úradu Murgašova 3, 040 01 Košice, pod sp. zn. 206/15/2019, v konaní o vymoženie 3.000,-EUR s prísl., rozhodujúc o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 68Ek/31/2019 zo dňa 29. apríla 2019, takto

rozhodol:

Sudca sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 68Ek/31/2019 zo dňa 29. apríla 2019 **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

1. Na základe návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie, doručeného súdu dňa 30.12.2018 sa začalo proti povinnému exekučné konanie pre vymoženie pohľadávky oprávneného priznanej na základe vykonateľného exekučného titulu, ktorým je rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves, sp. zn. 15Cb/37/2013-119 zo dňa 11.8.2015 v spojení s opravným rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves, sp. zn. 15Cb/37/2013-132 zo dňa 7.9.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 18.12.2017 a vykonateľnosť dňa 22.12.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 3Cob/62/2016-164 zo dňa 26.10.2017 a vykonateľného exekučného titulu, ktorým je uznesenie Okresného súdu Spišská Nová Ves, sp. zn. 15Cb/37/2013-176 zo dňa 3.1.2018, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 28.1.2018 a vykonateľnosť dňa 30.1.2018 a uznesenie Okresného súdu Spišská Nová Ves, sp. zn. 15Cb/37/2013-247 zo dňa 19.10.2018, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 19.10.2018 a vykonateľnosť dňa 13.11.2018 (ďalej len „exekučné tituly“).

2. Vykonaním exekúcie poveril tunajší súd Poverením sp. zn. 68Ek/31/2019 dňa 9.1.2019 súdneho exekútora Doc. JUDr. Petra Molnára, PhD., so sídlom exekútorského úradu Kupeckého 29, 040 01 Košice. Doručením poverenia súdnemu exekútorovi dňa 9.1.2019 sa začala exekúcia vykonávaná v neprospech povinného. Z dôvodu prerušenia výkonu funkcie súdneho exekútora ku dňu 17.4.2019, výkon exekúcie ďalej od 18.4.2019 vykonáva súdny exekútor JUDr. Ľuboš Sidorják, so sídlom exekútorského úradu Murgašova 3, 040 01 Košice, ako zastupujúci súdny exekútor.

3. Napadnutým uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 68Ek/31/2019 zo dňa 29.4.2019, vydaným vyšším súdnym úradníkom, súd návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol a oprávnenému priznal náhradu trov konania súvisiacich s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, vo výške 70,16,-EUR.

4. Vyšší súdny úradník svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že po preskúmaní veci zistil, že povinný súdu neuviedol a nepreukázal žiadny z dôvodov na zastavenie exekúcie v zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku. Preto návrh povinného na zastavenie exekúcie v súlade s § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol.

5. Vyšší súdny úradník sa zaoberal tvrdeniami povinného, ktorý považoval exekúciu za neprípustnú z dôvodu, že o tej istej veci už bolo raz právoplatne rozhodnuté, keď uznesením Okresného súdu Spišská Nová Ves, sp. zn. 16Er/84/16-28 zo dňa 18.10.2016, bola zastavená exekúcia. V tomto exekučnom konaní tak ide o neodstrániteľný nedostatok procesných podmienok konania, ktorý má za následok zastavenie exekučného konania, pretože súd nemôže konať o veci, o ktorej už raz právoplatne rozhodol. Rešpektovanie zásady „ne bis in idem“ (nie dvakrát v tej istej veci), je základnou zásadou procesného práva. Oprávnený s tvrdeniami povinného nesúhlasil a poukázal na to, že Okresný súd Spišská Nová Ves síce svojím rozhodnutím sp. zn. 16Er/84/16-28, zastavil exekúciu, avšak z dôvodu, že bola vedená na základe exekučného titulu, ktorý ešte nenadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť. K tejto situácii došlo tak, že Okresný súd Spišská Nová Ves pochybil v konaní 15Cb/37/2013, keď vyznačil právoplatnosť a vykonateľnosť rozsudku predčasne, nakoľko vo veci bolo podané odvolanie. Súčasný stav je však taký, že o podanom odvolaní povinného už bolo odvolacím súdom rozhodnuté, čo znamená, že predložený exekučný titul je právoplatný a vykonateľný, čo znamená, že skutková a právna situácia je diametrálne iná. Návrh povinného na zastavenie exekúcie preto oprávnený považoval za nedôvodný.

6. K uvedeným tvrdeniam vyšší súdny úradník uviedol, že pre exekučný súd je v konaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania, t.j. moment podania návrhu na vykonanie exekúcie. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý ho podal. Ustanovenie § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, pritom taxatívne vymenúva dôvody, pre ktoré musí súd exekúciu zastaviť. Vyšší súdny úradník ďalej poukázal na formálnu a materiálnu právoplatnosť exekučného titulu a na jeho vykonateľnosť, pričom zdôraznil, že exekučný súd môže exekučný titul skúmať len z formálnej, nie z materiálnej stránky. Exekučný súd je viazaný obsahom exekučného titulu a musí z neho priamo vychádzať. Aj v prípade, ak by existovali vady v čase priebehu základného konania tie sa do exekučného konania neprenášajú. To znamená, že vytýkané nedostatky základného konania sú pre exekučné konanie bez právneho významu (NS ČR 20 Cdo 1940/2008). Vyšší súdny úradník zdôraznil, že exekučným titulom môže byť len právoplatné a vykonateľné rozhodnutie a preto, pokiaľ bola exekúcia v roku 2016 vedená na základe rozhodnutia, ktoré nenadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť, pričom doložka o jeho právoplatnosti a vykonateľnosti bola na ňom vyznačená omylom, exekúciu bolo potrebné zastaviť. Keďže exekúcia bola súdom zastavená a k úhrade pohľadávky povinného voči oprávnenému vo výške 3000,- Eur s príslušenstvom nedošlo ani čiastočne, oprávnený podal dôvodne nový návrh na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu a opatrený doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti. K právnemu princípu „ne bis in idem“ vyšší súdny úradník uviedol, že tento je v sporovom konaní vyjadrený v dvoch procesných prekážkach, a to v prekážke res iudicata, t.j. v prekážke právoplatne rozhodnutej veci a v prekážke litispendencie, t.j. v prekážke začatého konania. V danom prípade sa nejedná o prekážku právoplatne rozhodnutej veci, nakoľko pôvodné exekučné konanie bolo právoplatne skončené z dôvodu nevykonateľnosti pôvodného exekučného titulu a ani o litispendenciu, nakoľko na tunajšom súde nie je vedené iné exekučné konanie v tej istej veci. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, vyšší súdny úradník konštatoval, že povinný nepreukázal žiadny zo zákonných dôvodov na zastavenie exekúcie a preto návrh povinného na zastavenie exekúcie ako nedôvodný zamietol.

7. Proti takémuto uzneseniu vyššieho súdneho úradníka, ktoré bolo povinnému doručené dňa 27.5.2019, podal povinný dňa 6.6.2019, teda v zákonom stanovenej lehote sťažnosť.

8. V podanej sťažnosti povinný uviedol, že postup súdu považuje za nesprávny. V exekučnom konaní vedenom pred Okresným súdom Spišská Nová Ves pod sp. zn. 16Er/84/2016, bola exekúcia zastavená po tom, ako súd vyhovel jeho námietkam. Voči uzneseniu súdu, ktorým bolo námietkam vyhovené, bolo prípustné podať odvolanie, ktoré však oprávnený neuplatnil, hoci bol právne zastúpený právnym zástupcom, ktorý má právne vedomie. Uvedené uznesenie tak nadobudlo právoplatnosť. Ďalej uviedol, že: „Ak Okresný súd Banská Bystrica v konaní 68Ek/31/2019, v bode 13., konštatuje vo výroku, že dôvodom podania návrhu na zastavenie exekúcie povinným je skutočnosť, že exekúcia vedená v roku 2016, bola súdom pre pochybenie zastavená, on ako osoba nemá právne vedomie a teda ani pri najlepšej vôli ako spotrebiteľ nemohol predpokladať ani predvídať, že by sa súd v Spišskej Novej Veci uznesením s rozhodnutím o zastavení exekúcie vo veci mohol dopustiť Vami uvedeným konštatovaním o tom, že by mohol pochybením, exekúciu vo veci zastaviť. Takýto výrok súdu vo veci odmietam a považujem ho za neprípustný.“ Domáha sa toho, že právny zástupca oprávneného mohol podniknúť v

roku 2016 právne kroky, aby nemohlo dôjsť k „tzv. pochybeniu Okresného súdu Spišská Nová Ves“. Trvá na tom, aby bolo rešpektované právoplatné uznesenie 16Er/84/16-28 zo dňa 18.10.2016 o zastavení exekúcie. Za chyby súdu on nezodpovedá a je neprípustné aby po 3 rokoch bolo toto uznesenie marené. Od samého počiatku koná len zodpovedne, poctivo bez záujmu obohatenia a poškodzovania a podľa jeho najlepšieho vedomia a svedomia.. K súdnemu sporu došlo na základe toho, že oprávnený ako realitná kancelária zneužil nepriaznivé finančné a osobnostne traumatizujúce životné obdobie mojej matky, ktorá po smrti môjho otca, na nátlak makléra podpísala zmluvu o predaji nášho bytu, od ktorej následne v lehote 13 dní odstúpila. Odvtedy od nej oprávnený neprimeraným spôsobom a vyhrázaním sa žalobou žiadal zaplatiť 3.000,-EUR ako províziu za nič. Obrátil som sa aj na Ministerstvo spravodlivosti SR, Komisiu posudzovania podmienok v spotrebiteľských zmluvách, ktorá konštatovala, že zmluva s oprávneným obsahuje neprijateľné podmienky spôsobilé založiť značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, ktoré podrobne špecifikovala, pričom v nároku na províziu sa zmluva odchyľuje aj od znenia § 774 Občianskeho zákonníka a aj z toho dôvodu je podmienky v zmluve neprijateľná. Súdny v základnom konaní zmluvu nepreskúmali a bezdôvodne riešili len napadanie jeho rodiny. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žiada dôsledné preskúmanie sťažnosti, a zastavenia exekúcie a nepriznania trov exekúcie oprávnenému.

9. Súd dňa 17.7.2019 sťažnosť povinného zaslal na vyjadrenie oprávnenému, ktorý sa k nej vyjadril prostredníctvom právneho zástupcu, podaním doručeným súdu dňa 9.8.2019. Oprávnený k podanej sťažnosti povinného uviedol zhodne so svojím predchádzajúcim vyjadrením, že predchádzajúca exekúcia bola zastavená z dôvodu, že bola vedená na základe na základe neprávoplatného a nevykonateľného exekučného titulu, keďže bola nesprávne vyznačená doložka na exekučnom titule, teda bola zastavená bez toho, aby exekútor niečo od povinného vymohol. Je preto nesprávny názor povinného, že je potrebné aplikovať zásadu ne bis in idem. Podanú sťažnosť žiadal ako nedôvodnú zamietnuť. Náhradu trov konania o sťažnosti si oprávnený neuplatnil.

10. V zmysle § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

11. V zmysle § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

12. V zmysle § 239 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. V zmysle ods. 2 uvedeného ustanovenia, sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

13. V zmysle § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

14. V zmysle § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietla sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

15. Po preskúmaní veci sa sudca stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka a dospel k záveru, že sťažnosť povinného je potrebné ako nedôvodnú zamietnuť.

16. Napriek zneniu ustanovenia zákona citovaného v bode 14. odôvodnenia, sudca nad rámec uvedeného k argumentácii povinného v podanej sťažnosti dodáva, že povinný v sťažnosti opätovne uvádza v zásade rovnaké tvrdenia, aké už uviedol v návrhu na zastavenie exekúcie. Pokiaľ ide o predmet sporu a sporné okolnosti, ktoré boli dané ešte pred vznikom exekučného titulu a na ktoré povinný v sťažnosti poukazyval, týmito sa exekučný súd nezaoberal, nakoľko tieto boli posudzované a preskúmané v konaní, v ktorom bol vydaný exekučný titul a to súdom prvej inštancie aj odvolacím súdom. Tu je potrebné zdôrazniť, že exekučný súd nie je ďalšou odvolacou inštanciou. Ako správne uviedol už aj vyšší súdny úradník, exekučný súd nie je oprávnený preskúmať hmotnoprávnu správnosť exekučného titulu, teda preskúmať vecnú správnosť rozhodnutia (vrátane postupu orgánu) vydaného

v základnom konaní (tzv. materiálno vykonateľnosť) a obsahom exekučného titulu je viazaný. Práve z dôvodu, že povinný nesúhlasil s vydaným rozhodnutím súdu prvej inštancie, podal voči nemu odvolanie s cieľom, aby jeho skutkové tvrdenia právne posúdil aj súd vyššieho stupňa. Skutočnosť, že sa povinný subjektívne nestotožňuje ani so závermi a právnou argumentáciou odvolacieho súdu, neznamená že jeho tvrdenia bude opätovne preskúmať aj exekučný súd. Exekučný súd, ako už bolo uvedené, nie je príslušný skúmať správnosť exekučného titulu z pohľadu hmotného práva a ani nijakým spôsobom nemôže zasahovať do práva priznaného v exekučnom titule, či ex ante poskytnúť ochranu povinnému v rozpore s výrokom právoplatného a vykonateľného súdneho rozhodnutia. Ochrana hmotnoprávných vzťahov subjektov práva je potrebné rozlišovať a aj poskytovať v závislosti od procesnoprávneho štádia konania, v ktorom sa vzťah subjektov práva nachádza, t.j. či ide o tzv. základné konanie, v ktorom nadobúda pôvodné ohrozené alebo porušené subjektívne právo príslušnú procesnú ochranu a to v podobe právoplatného a vykonateľného súdneho rozhodnutia, alebo ide o konanie vykonávacie - exekučné, ktorého zmysel spočíva v uskutočnení núteného výkonu subjektívneho práva z právoplatného a vykonateľného rozhodnutia, ktoré povinná strana nespĺnila dobrovoľne, ktorú exekučný súd poskytuje zabezpečením efektívneho vymáhania uplatneného judikovaného nároku oprávneného a súčasne zabezpečením primeranej ochrany základných práv povinného. Ochrana práv a právom chránených záujmov vo vykonávacom konaní, však už nie je spojená s opätovným hmotnoprávnym skúmaním porušeného subjektívneho práva, ktorého skúmanie a posudzovanie už bolo predmetom ochrany práv subjektov v základnom súdnom konaní. Podstatou exekučného konania je nútené uskutočnenie výkonu príslušného vykonateľného rozhodnutia a s tým spojená ochrana práv a právom chránených záujmov účastníkov exekučného konania. Rozsah prieskumnej činnosti exekučného súdu je obmedzený na to, či je exekučný titul vydaný orgánom oprávneným na jeho vydanie, či je exekučný titul materiálne a formálne vykonateľný a či sú oprávnený a povinný hmotno-právne legitimovaní z exekučného titulu.

17. K tvrdeniu povinného, že vo veci exekúcie vedenej voči nemu už bolo právoplatne rozhodnuté v exekučnom konaní vedenom pred Okresným súdom Spišská Nová Ves pod sp. zn. 16Er/84/2016 a to uznesením zo dňa 18.10.2016, ktorým súd exekúciu voči nemu zastavil, čím je daná prekážka veci rozsúdenej, tzv. rei iudicatae, súd uvádza, že súd existenciu tejto prekážky konania v konaní vedenom pred tunajším súdom pod sp. zn. 68Ek/31/2019, nezistil. Súd poukazuje na to, ako už bolo uvedené, že exekučné konanie nie je konaním o veci samej, ktoré končí rozsudkom alebo uznesením, ktorým sa rozhoduje o tvrdenom porušenom subjektívnom práve. Exekučné konanie je konaním procesným. Medzi procesné podmienky exekučného konania, medzi ktoré nesporne patrí aj to, aby sa o tej istej veci medzi tými istými účastníkmi nevydávalo ďalšie rozhodnutie, ak už raz bolo o tom istom nároku oprávneného, ku ktorému bol opakovane priložený ten istý vykonateľný exekučný titul, právoplatne rozhodnuté. Teda, procesná zásada „ne bis in idem“ obsiahnutá v § 230 Civilného sporového poriadku je záväzná aj pre postup súdu v exekučnom konaní. O prekážku právoplatne rozhodnutej veci ide vtedy, ak sa má tá istá vec, medzi tými istými stranami sporu, prejednať v novom konaní. O tú istú vec ide vtedy, ak v novom konaní ide o ten istý nárok (uplatnený z totožného skutkového základu) medzi tými istými účastníkmi, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté. Totožnosť účastníkov je daná, ak ide o tie isté osoby v pôvodnom aj novom konaní. Konanie sa týka tých istých osôb aj v prípade, ak v novom konaní vystupujú právni nástupcovia pôvodných účastníkov konania z dôvodu univerzálnej alebo singulárnej sukcesie. V otázke totožnosti predmetu konania, sa prekážka právoplatne rozhodnutej veci, v exekučnom konaní posudzuje primerane k špecifikám exekučného konania. V exekučnom konaní, je jeho predmetom žiadosť oprávneného o tzv. nútený výkon rozhodnutia (exekučného titulu), keďže povinný dobrovoľne nespĺnil povinnosť vyplývajúcu mu z vykonateľného exekučného titulu, ktorým je rozhodnutie vydané v základnom (tzv. nachádzacom) konaní. Teda, predmetom konania je nárok oprávneného na zákonným spôsobom vynútené splnenie povinnosti uloženej povinnému. Z hľadiska exekučného konania, je tou istou vecou exekúcia medzi tými istými účastníkmi, vedená na základe toho istého exekučného titulu. Exekúciu možno zásadne viesť iba na základe vykonateľného exekučného titulu, ktorý musí byť vykonateľný v čase od podania návrhu na vykonanie exekúcie až do ukončenia exekučného konania. Po preskúmaní spisu mal súd preukázať, že exekučné konanie vedené pred tunajším súdom pod sp. zn. 68Ek/31/2019, bolo začaté a exekúcia sa vedie na podklade exekučných titulov, ktorými sú rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves, sp. zn. 15Cb/37/2013-119 zo dňa 11.8.2015 v spojení s opravným rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves, sp. zn. 15Cb/37/2013-132 zo dňa 7.9.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 18.12.2017 a vykonateľnosť dňa 22.12.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 3Cob/62/2016-164 zo dňa 26.10.2017 a uznesenie Okresného súdu Spišská Nová Ves, sp. zn. 15Cb/37/2013-176 zo dňa 3.1.2018, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 28.1.2018 a vykonateľnosť dňa 30.1.2018 a uznesenie Okresného súdu Spišská Nová Ves, sp. zn.

15Cb/37/2013-247 zo dňa 19.10.2018, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 19.10.2018 a vykonateľnosť dňa 13.11.2018. Rovnako mal súd preukázané, že exekúcia v konaní Okresného súdu Spišská Nová Ves pod sp. zn. 16Er/84/2016 bola vedená na podklade exekučného titulu, ktorým bol rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves, sp. zn. 15Cb/37/2013-119 zo dňa 11.8.2015, v spojení s opravným rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves, sp. zn. 15Cb/37/2013-132 zo dňa 7.9.2015, ktorý nenadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť. V danom konaní tak nebol daný základný predpoklad na vedenie exekučného konania voči povinnému a to, v danom čase (v roku 2016) ešte neexistoval voči povinnému vykonateľný exekučný titul a práve to bol dôvod, prečo bola takto, nezákonne vedená exekúcia voči povinnému, zastavená. Už z uvedených zistení súdu je nepochybné, že v tomto prípade sa exekúcia voči povinnému nevedie na základe totožného exekučného titulu. Exekučný titul predložený súdu v tomto exekučnom konaní nadobudol právoplatnosť až dňa 18.12.2017 a vykonateľnosť až dňa 22.12.2017, teda až potom, ako bolo uznesením Okresného súdu Spišská Nová Ves, sp. zn. 16Er/84/2016 zo dňa 18.10.2016, zastavené exekučné konanie vedené v roku 2016. V tomto prípade, tak podľa názoru konajúceho súdu, ide síce o konanie medzi rovnakými účastníkmi exekučného konania, avšak nie na základe rovnakého exekučného titulu, keďže daný exekučný titul nadobudol vykonateľnosť až dňa 22.12.2017. Nejde tak o vec, o ktorej by už bolo právoplatne rozhodnuté.

18. Teda, vychádzajúc zo skutočností, že povinný neuviedol a nepreukázal v podanom návrhu na zastavenie exekúcie žiadne skutočnosti odôvodňujúce, v zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu, sudca podanú sťažnosť považoval za nedôvodnú a zamietol ju, pretože nezistil žiadny zákonný dôvod na zastavenie exekúcie.

19. Vzhľadom na uvedené sudca rozhodol tak ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné podať odvolanie. (§ 202 ods. 3 Exekučného poriadku).
Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).